

Protokollat med tilkendegivelse

i

Faglig Voldgift
(FV 2018.0116)

Dansk Metal
(advokat Jeppe Wahl-Brink)

mod

DR
(advokat Jørgen Vinding)

Sagen angår forståelsen af § 10, stk. 4, i parternes overenskomst om tilrettelæggelse og planlægning af arbejdstiden. Af overenskomsten (2017) fremgår det af § 10, stk. 1, at arbejdstiden normalt er 37 timer pr. uge. Det hedder i § 10 endvidere bl.a.:

”Stk. 3. Arbejdets tilrettelæggelse

Arbejdstid og fridage tildeles i vagtplaner.

Medarbejderen skal så vidt muligt senest den 20. i en måned ved opslag informeres om den følgende måneds forventede vagtplan og -tid.

...

Begyndelses- og sluttidspunkt for en arbejdsdag kan ikke pålægges ændret senere end ved arbejdstidens ophør dagen før tjenesten, uden at den oprindelige vagtsatte arbejdstid medregnes.

...

Stk. 4. Norm

Denne bestemmelse gælder i overenskomstperioden og falder bort pr. 31. maj 2020:

Den almindelige opgørelsesperiode for opgørelse af arbejdstiden er 3 måneder...

...

Der kan planlægges med undernorm i opgørelsesperioden, dog maksimalt 37 timer. Såfremt medarbejderen ikke har opnået den fulde norm for perioden, modtager medarbejderen betaling for den fulde norm.

...

Regnskab over arbejdstiden opgøres dagligt af medarbejderen.

...”

Påstande

Klager, Dansk Metal, har nedlagt følgende påstand:

”DR tilpligtes at anerkende, at de ikke må planlægge med en undernorm på mere end 37 timer på noget tidspunkt i opgørelsesperioden.”

Indklagede, DR, har påstået frifindelse for klagers påstand og har desuden nedlagt følgende selvstændige påstand:

”Dansk Metal tilpligtes at anerkende, at det er overenskomstmæssigt, når DR i den forventede vagtplan tildelt efter overenskomstens § 10, stk. 3, planlægger med en undernorm større end 37 timer, så længe den planlagte undernorm i det højeste er 37 timer ved den tildelte vagtplans udløbstidspunkt.”

Klager har procederet på frifindelse for indklagedes selvstændige påstand.

Sagens behandling

Til at behandle sagen er nedsat en faglig voldgiftsret med undertegnede fhv. højesteretspræsident Poul Søgaard som opmand og med overenskomstsekretær Erik Rasmussen og overenskomstsekretær Allan Givskov (udpeget af Dansk Metal) samt HR-chef Nanna Abildstrøm og HR-jurist Steen Larsen (udpeget af DR) som medlemmer.

Klager har for voldgiftsretten afgivet klageskrift af 30. november 2018 med bilag A-H og replik af 14. marts 2019 med bilag J. Indklagede har afgivet svarskrift af 15. februar 2019 med bilag 1-3 og duplik af 15. april 2019 med bilag 4.

Voldgiftsforhandling er afholdt den 28. maj 2019. Der blev herunder afgivet forklaring af forhandlingschef [redacted], kontaktudvalgsformand [redacted], tillidsrepræsentant [redacted], [redacted] planlægningschef [redacted], teknikchef [redacted] og forhandlingsleder [redacted].

Efter procedure og votering, hvorunder der ikke kunne opnås flertal for en afgørelse, fremkom opmanden med en begrundet mundtlig tilkendegivelse om, hvordan han ville afgøre sagen i en eventuel kendelse. Parterne tog tilkendegivelsen til efterretning og enedes om at afslutte sagen i overensstemmelse med tilkendegivelsen, som nedenfor gengives i skriftlig form.

Parternes hovedsynspunkter

Klager har gjort gældende, at ordlyden – om planlægning med undernorm ”i opgørelsesperioden” – af den relevante bestemmelse i overenskomstens § 10, stk. 4, taler for klagers påstand. Formålet med bestemmelsen støtter denne forståelse. Arbejdstidsbestemmelserne skulle balancere DRs behov for fleksibilitet med medarbejdernes behov for en rimelig fordeling af arbejdstiden i opgørelsesperioden. Indklagedes synspunkt vil derimod kunne føre til en uhensigtsmæssig skævdeling af arbejdstiden. Bestemmelsen om maksimalt timetal for planlægning med undernorm er kun effektiv, hvis undernormen ikke på noget tidspunkt i opgørelsesperioden planlægges større end 37 timer. Indklagedes bemærkninger om, at klagers synspunkt vil medføre betydelige administrativt besvær, må afvises og er i øvrigt ikke relevant for forståelsen af bestemmelsen.

Indklagede har gjort gældende, at ordlyden af den omtvistede bestemmelse i overenskomstens § 10, stk. 4, entydigt taler for indklagedes forståelse af bestemmelsen, som også er i overensstemmelse med det formål om fleksibilitet, som ligger bag bestemmelsen. Indholdet af klagers påstand kan ikke genfindes i overenskomstens ordlyd. Klager har da heller ikke ført bevis for, at meningen med bestemmelsen om det maksimale timetal for undernormen skulle være, at dette maksimum ikke ved planlægningen måtte overskrides på noget tidspunkt i opgørelsesperioden, eller at der skulle have været en fælles forståelse herom mellem parterne. Klagers påstand ville medføre behov for en daglig opgørelse over den planlagte undernorm, hvilket savner mening, når arbejdet tilrettelægges således, at arbejdet reelt kan aflyses eller pålægges den forudgående dag før tjene-

stens ophør, og det ville tillige medføre et betydeligt administrativt besvær. Indklagedes selvstændige påstand svarer til den praksis, som DR følger.

Tilkendegivelse

I parternes 2012-overenskomst var det aftalt, at arbejdstiden normalt skulle opgøres hver 2. måned. Tjenesten skulle tilrettelægges i samarbejde mellem medarbejderen og afdelingen under hensyntagen til tjenestens tarv. Medarbejderen skulle så vidt muligt senest den 20. i en måned informeres om den følgende måneds forventede programproduktionsplan og -tid. Begyndelses- og sluttidspunkt for en tjeneste kunne ikke pålægges ændret senere end ved arbejdstids ophør dagen før tjenesten, uden at den oprindelige tjenestetid medregnes.

Adgangen til planlægning med undernorm i opgørelsesperioden blev indført i parternes 2014-overenskomst. Bortset fra, at den almindelige opgørelsesperiode for opgørelse af arbejdstiden da blev aftalt til 6 måneder, og den maksimale undernorm, der kunne planlægges med i opgørelsesperioden, til 74 timer, var de for denne sag relevante bestemmelser enslydende med de bestemmelser i 2017-overenskomsten, der er gengivet ovenfor.

Det er oplyst, at omkring 230 medarbejdere er omfattet af overenskomsten. Heraf er ca. 100 ansat i DR Medieproduktion, og af disse er det 20-25 medarbejdere, der planlægges med mulighed for undernorm.

Det kan lægges til grund, at overenskomstens bestemmelser om arbejdstid med mulighed for planlægning med undernorm er aftalt med hensyntagen til på den ene side DRs behov for en betydelig fleksibilitet som følge af variationen – ofte med kort varsel – i mængden af bestillinger fra øvrige afdelinger i DR og på den anden side hensynet til en rimelig fordeling af medarbejdernes arbejdstid.

Bestemmelsen i overenskomstens § 10, stk. 4, om mulighed for at planlægge med undernorm i opgørelsesperioden, dog maksimalt 37 timer, kan efter opmandens opfattelse ikke efter ordlyden antages at rumme et krav om, at der i den periode, der planlægges for, ikke må forekomme dage, hvor undernormen efter en sammentælling overstiger 37 timer. Det er – også henset til sammenhængen mellem bestemmelserne i § 10, stk. 3, og det pågældende afsnit i § 10, stk. 4 – mest nærliggende at forstå bestemmelsen på den måde, at den planlagte undernorm ikke må overstige 37 timer ved periodens slutning. Det nævnte formål med bestemmelsen taler heller ikke entydigt for, at bestemmelsen skal forstås som hævdet af klager.

Der er under voldgiftsforhandlingen afgivet forklaringer om overenskomstforhandlingerne i 2014 og 2017. Men disse forklaringer giver ikke bevis for, at bestemmelsen om den maksimale undernorm skal forstås i overensstemmelse med klagers påstand, endsige at der skulle være en fælles opfattelse herom.

Herefter kan klager ikke få medhold i sin påstand.

Indklagedes selvstændige påstand svarer efter det oplyste til den praksis, som DR følger ved tilde-lingen af de månedlige vagtplaner, således at der i planlægningsperioden kan forekomme dage, hvor undernormen kan opgøres til mere end 37 timer, men at den planlagte undernorm ikke over- stiger 37 timer ved planens udløb. Efter det, der er anført foran om forståelsen af bestemmelsen om mulighed for planlægning med undernorm, er denne praksis ikke i strid med overenskomsten, men kan tværtimod rummes under denne.

Efter det anførte vil DR ved en eventuel kendelse i sagen blive frifundet for Dansk Metals påstand og desuden få medhold i sin selvstændige påstand.

Som nævnt foran tog parterne opmandens tilkendegivelse til efterretning og enedes om at afslutte sagen i overensstemmelse med tilkendegivelsen.

Hver part bærer egne sagsomkostninger og betaler halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 31. maj 2019

Poul Søgaard